

Sygn. akt II Ka 551/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Mariusz Sztorc

Protokolant: st.sekr.sądowy Ewa Gronko

przy udziale oskarżycielki posiłkowej J. T.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 grudnia 2015 r.

sprawy **S. B.**

obwinionego o wykroczenie z art. 86 § 1 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie

z dnia 29 czerwca 2015 r., sygnatura akt X W 1083/13

I. **uchyla** zaskarżony wyrok i postępowanie w sprawie **umarza**,

II. kosztami postępowania **obciąża** Skarb Państwa.

Sygn. akt II Ka 551/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Rzeszowie wyrokiem z dnia 29 czerwca 2015 r., sygn. akt X W 1083/13 uznał obwinionego **S. B.** za winnego tego, że w dniu 18 sierpnia 2013 roku około godziny 14.30 w miejscowości Ł. woj. (...), kierując samochodem marki A. (...) nr rej (...) podjął manewr wyprzedzania jadącej rowerzystki A. G. na łuku drogi w lewo w chwili gdy z przeciwka nadjeżdżał z prędkością nadmierną 101 km/h oraz częściowo po lewym pasie ruchu samochód marki V. (...) nr rej. (...) kierowany przez P. T., który następnie podjął gwałtowne hamowanie dla uniknięcia zderzenia czołowego, a następnie wjechał do przydrożnego rowu, przy czym zachowanie P. T. pozostaje w związku przyczynowo-skutkowym z kolizją, czym spowodował zagrożenie w ruchu drogowym, tj. popełnienia wykroczenia z art. 86 § 1 kw i za ten czyn na mocy art. 86 § 1 kw przy zastosowaniu art. 39 § 1 kw odstąpił od wymierzenia kary.

Na podstawie art. 118 § 1 kpow w zw. z art. 118 § 3 kpow w zw. z § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. nr 118 poz.1269) i art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. tj. 1983 nr 49 poz.223 z późn. zm.) Sąd zasądził od obwinionego w całości koszty postępowania w kwocie 1.310,77 złotych (jeden tysiąc trzysta dziesięć złotych 77/100) tytułem zryczałtowanych wydatków i kosztów opinii oraz w kwocie 30 złotych tytułem opłaty.

Na podstawie art. 119 kpow w zw. z art. 627 pkp zasądził od obwinionego na rzecz oskarżycielki posiłkowej J. T. kwotę 468 złotych (czteryście sześćdziesiąt osiem złotych) tytułem poniesionych wydatków w związku z występowaniem pełnomocnika z wyboru.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca obwinionego S. B. zaskarżając powyższy wyrok co do winy.

Zarzucił powyższemu rozstrzygnięciu:

- błąd w ustaleniach faktycznych poprzez uznanie, iż obwiniony poprzez niezachowanie należytej ostrożności spowodował zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego podczas gdy do powstania wymienionego nie doszło,
- błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, iż obwiniony nie zachowując należytej ostrożności swym działaniem spowodował zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego, podczas gdy w sprawie istniały dwie wersje przebiegu zdarzenia, pierwsza oparta na wyjaśnieniach obwinionego i poparta zeznaniami świadków, w której obwiniony nie doprowadził do powstania zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego i druga oparta na zeznaniach oskarżyciela posiłkowego, zaś Sąd przyjął za podstawę swych ustaleń wersję opartą na zeznaniach oskarżyciela posiłkowego, które jedynie w części Sąd uznał za wiarygodne,
- naruszenie przepisów postępowania tj. art. 5 § 2 kpk w zw. z art. 8 kpow poprzez nierozstrzygnięcie na korzyść oskarżonego wątpliwości, których nie udało się wyjaśnić w toku postępowania tj. która z dwóch również prawdopodobnych wersji miała miejsce w sprawie.

Wskazując na powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie obwinionego od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie o jego uchylenie, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania i zasądzenie na rzecz obwinionego kosztów postępowania w tym kosztów postępowania apelacyjnego według norm prawem przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 45 § 1 kw karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął jeden rok; jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu.

Zauważyć należy, iż będące przedmiotem postępowania wykroczenie miało miejsce w dniu 18 sierpnia 2013 r., co oznacza, iż od jego zaistnienia do chwili wyrokowania w drugiej instancji (18 grudnia 2015 r.) upłynął 2-letni okres jego karalności, przewidziany w art. 45 § 1 kw. Stanowi to negatywną przesłankę prowadzenia dalszego postępowania po myśli art. 5 § 1 pkt 4 kpow - wobec tego, że nastąpiło przedawnienie. Dlatego też postępowanie zostało umorzone.

O kosztach orzeczono po myśli art. 118 kpow.